

13 Numaralı Oda

– Mustafa Kara · 19 Aralık 2012

Yıl 1992, görev yaptığım kurumda bazı problemler yaşadığım için, başka bir kuruma nakledildim daha doğrusu sürgün yedim. Durum böyle olunca da, aynı kurumda görevli, eşimle de aramızın limoni olması sebebiyle, tebdili mekanda hayır vardır diyerek, Ankara’da kalmak istemedim, Antalya’ya tayin istedim...

Antalya’da göreve başladım. Her şey yolunda giderken, her kim eşimin aklına girdiyse, tekrar tartışmalarımız başladı ve sonuçta ayrıldık. Mahkeme sonuçlanıp kanunen ayrılınca eşime “sen bana inanmadın, ben de sana kendimi kanıtlamak için, genelevinde bir bayan ile evleneceğim, o bahsettiğin kişi ile asla görüşmedim” diyerek vedalaştık. Eşim Ankara’ya döndü.

Ancak, eşimin söylediği söz yenilir içilir cinsten değildi ve kabullenemiyordum bu nedenle hem öyle bir şey olmadığını kanıtlamak, hem de bataktan bir bayanı kurtarmak için yemin etmiştim.

Yolum Ankara’ya düştü. Çok sevdiğim ve değer verdiğim arkadaşşıma gittim. Biraz sohbetten sonra konuyu açtım. Arkadaşım biraz düşündükten sonra, “sen bilirsin, düşüncene saygı duyarım, ancak iyice düşün kararını öyle ver, sana getireceği olumsuzlukları unutma!” diyerek, ben de yaratabileceği olumsuzlukları tek tek sıraladı. Ancak, ben kararlıydım.

Ankara’da, genelevinin bulunduğu Bent deresine gittim. Hayat kadınlarının bulunduğu alana geçtim. Dalgın bir şekilde dolaşıyordum. Bir evin önünde durdum. Uzun sarı saçlı, mavi gözlü bir bayana gözüm takılmıştı. Bir müddet bekledikten sonra içeri girdim, mahcup bir şekilde sarışın bayana yaklaştım, “merdivenlerden çık. Sağda 13 numaralı oda” dedi.

Yukarı çıktım, odaya girdim. İçerisi loş ve değişik bir koku var. Yatağın ucuna oturdum. Biraz sonra, sarışın bayan geldi. “Hazırlanmamışsın” dedi. İsmimi ve görev yaptığım yeri söyledim, ne kadar kimlik var ise hepsini gösterdim. Bayan bir şey anlamamıştı, yüzüme bakıyordu. “ücretini vereceğim, ben seks için gelmedim, lütfen beni dinler misin?” dedim.

Başımından geçen olayı, eşimle boşanma nedenini anlattım. “Buradan biri ile evleneceğim, sen hoşuma gittin” dedim. Bayan şaşırılmıştı. Bir müddet sustu “Çay içer misin? Merak etme temizdir.” diyerek çay söyledi. Çaylar gelene kadar havadan sudan sohbet ettik. Çayımızı içtik. “2-3 gün sonra tekrar gelebilir misin?” dedi. Ben de geleceğimi söyleyerek oradan ayrıldım.

Üç gün sonra tekrar gitmiştim. Kapıdan gözlerim onu ararken, içerden o beni görmüş, içerisini boşaltıp beni odaya aldı. Hoş beşten sonra konuya girdik. “O gün ben sana inanmamıştım” dedi. “Genelde gelip, senin dediğin gibi söylerler ve bizden iyi muamele beklerler, ama sen o gün benimle birlikte olmadığın gibi, vizite ücretini de vermek istedin, ben seni tekrar gelmezsin diye, 2-3 gün, sonra

gel diye başımdan savladım” dedi.

Ben bayana ciddi olduğumu tekrar anlattım. Bir sigara yaktı, birde bana ikram etti... “Bak” dedi. “Buradan, bende dahil herkes kurtulmak ister. Çok iyi niyetli bir insana benziyorsun. Ama kendine yazık edersin.” diye anlatmaya başladı. Olumlu olumsuz tüm yönlerini anlattıkça anlattı. “Eğer bu anlattıklarımın sonra, hala düşünürsen gel. Hatta yolun bu tarafa düşerse uğra, sohbet ederiz” dedi. Oradan ayrıldım.

Kafam karman karıştı. İznim de bitiyordu. Çarşıya çıktım kafamı dağıtacağım. Gezerken kendimi, sarışın bayanın yanında buldum. Beni görünce şaşırıldı. “Hala vazgeçmedin mi? Gel!” diyerek odasına çağırıldı. Beni ikna etmeye çalışıyordu. “Şimdi buradan çıkınca, çiçekçiye git, güzel bir çiçek al, git eşinden özür dile” diyerek beni uğurladı...

19.12.2012 günü, Günün Yazısı seçilen Sayın Mustafa Sakarya'nın “Kiralık Bedenler” başlıklı yazısını okuyunca, bu anım aklıma geldi, o günlere gittim. “Hayat Kadını” diye tu-kaka yaptığımız, horladığımız, ama “etini satarak” ekmek parasını kazanan, böyle dürüst Hayat Kadınlarının da var olduğunu göz ardı etmeyelim. O Sarışın Bayana minnet ve şükran borçluyum.

Mustafa KARAAHMETOĞLU

19.12.2012